

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Senonensi, & Episcopo Nivernensi, & Decano Sereberiensis
docenti Parisius sacram paginam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

fentiunt medicinam, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus tam E. quondam ejusdem loci Abbatem, quem Archipresbyter Estensis & conjudex ipsius nostri auctoritate mandati à regimine ipsius monasterij amoverunt, quàm etiam monachos universos per alia monasteria collocantes, virum aliquem religiosum bonæ opinionis & vitæ, sollicitum in spiritualibus, & in temporalibus circumspertum, præficiatis monasterio sæpedito, quòd, secum viris prudentibus & religiosis assumptis, monasterium ipsum spiritualiter & temporaliter cum consilio vestro studeat reformare; contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Tu denique, fili electe, super te ipso &c. Datum Laterani v. Idus April. pontificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO SENONENSI,
& Episcopo Nivernensi, & Decano Sereberienfi docenti Parisius sacram paginam.

Epist. 17.
De quodam
Canonico Lin-
gonensi suspec-
to de hæresi.
Vide lib. 14.
epist. 13.

Venerabilis frater noster Lingonensis Episcopus olim quædam nobis contra G. Canonicum Lingonensem Presbyterum de Musiaco per suas litteras intimavit quæ sapere videbantur hæreticam pravitatem; quarum tenorem de verbo ad verbum vobis, fratres Archiepiscopo & Episcopo, ac dilecto filio nostro Roberto tituli sancti Stephani in Cælio monte Presbytero Cardinali tunc Parisius commoranti sub bulla nostra misimus interclusum. Vnde cum dictus Episcopus eundem suspectum de hæresi habuisset, coëgit eundem cautionem tam juratoriam quàm fidejussoriam exhibere quòd terminis quos sibi præfigeret ejus se conspectui præsentaret, prout deceret super iis omnibus respondens. Sed cum idem Episcopus apud Barrum super Sequanam die quo sibi terminum assignarat cum multis viris religiosi & prudentibus, quos ad hoc convocaverat, convenisset, dictus G. juramenti religionem contempta, neque comparuit, neque suam absentiam excusavit. Quare sæpeditus Episcopus, pensatis omnibus quæ tam prima die quàm secunda servato juris ordine, ac præ oculis habito Dei timore, acta fuerant coram eo, & toto processu diligenti deliberatione pensato, de consilio & consensu tam religiosorum quàm juris peritorum omnium qui assistebant eidem, sæpeditum G. super iis de quibus fuerat accusatus pro convicto de-

crevit habendum, ipsum sententia definitiva pronuntians tamquam hæreticum condemnandum, & sententiam in scriptis redigi faciens, & multorum sigillis, Episcoporum videlicet, Abbatum, & Archidiaconorum, & reservari munitam. Cùmque idem G. postmodum in nostra proposuisset præsentia constitutus quòd præfatus Episcopus eum post appellationem ad nos interpositam ceperat, & præfatam præstare compulerat cautionem, nitens se multipliciter excusare, nos attendentes quòd vos, fratres Archiepiscopo ac Episcopo, cum Cardinale prædicto ea quæ circa ipsum fuerant inquirenda poteratis plenius indagare, illum ad vos duximus remittendum, dantes vobis per nostras litteras in præceptis ut nisi usque ad festum Pentecostes proximò tunc futurum in vestra præsentia compareret, super iis quæ sapiunt hæreticam pravitatem suam sufficienter, si posset, innocentiam ostensurus, vos sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo exerceretis in ipsum rigorem ecclesiasticæ disciplinæ; quòd si se ostenderet inculpabilem, ejus innocentiam nequaquam opprimi sineretis, cum sincera diligentia & diligenti sinceritate in negotio fidei processuri. Nuper autem idem G. proposuit coram nobis quòd præfato termino ad præsentiam vestram non fuit ausus accedere metu mortis, cum zelus fidelium in hæreticæ pravitatis labe notatos esset in partibus illis tunc temporis sic accensus ut incendio traderent non solum manifestos hæreticos, sed etiam quoslibet de hujusmodi pravitate suspectos. Vnde nobis humiliter supplicavit ut ejusdem purgationem recipi facientes, ipsum diù malitiosè vexatum non sustineremus ulterius indebitè molestari. Licet autem eundem ex eo quoque habeamus valde suspectum quòd ad vestram præsentiam termino quem ore proprio sibi præfiximus non accessit, quia tamen non congregata dispergere, sed dispersa potiùs congregare debemus, discretioni vestrae per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus convocatis ad locum idoneum præfato Episcopo Lingonensi & aliis qui fuerint convocandi, circa ipsum, cui viva voce præcepimus ut infra octavas Pentecostes proximas propter hoc vestro conspectui se præsentet, secundum formam superius comprehensam appellatione postposita procedatis, eidem in eundo, redeundo, & morando facientes auctoritate nostra usque ad decisionem negotij securitatem plenariam exhiberi.

Testes

Testes autem &c. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, fratres Archiepiscopo ac Episcopo, super vobis ipsis &c. Datum Laterani 1 v. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*EPISCOPO ARGENTINENSI,
& Abbati de Rongarten & Priori de Sa-
lem Argentinensis & Constantiensis diocesis.*

Epist. 18.
De electione
Abbatissæ Ba-
chaugicensis.

Accedentibus olim ad præsentiam nostram dilectis filiis C. procuratore G. & C. nuntio L. & Canonicarum cœnobij in Bocchove dilectum filium Angelum tunc Subdiaconum & Capellanum nostrum, nunc sancti Adriani Diaconum Cardinalem concessimus auditorem. Coram quo ipsius G. proposuit procurator quod olim cœnobio prædicto Abbatissa vacante, sorores, ad quas spectabat electio Abbatissæ, ad locum ad celebrandam electionem statotum pariter convenerunt, & habito diligenti tractatu, licet in principio à diversis diversæ fuerint nominatæ, majori tamen & saniori parte ipsarum dictam G. in Abbatissam suam postmodum eligente, quatuor duntaxat dictam L. temerè nominarunt. Verùm cum ipsius electionis quæstio ad examen venerabilis fratris nostri Constantiensis Episcopi diocesani sui deducta fuisset, & idem cognitis causæ meritis electionem ipsius G. de prudentum virorum consilio confirmasset, ac induisset eandem in corporalem possessionem cœnobij antedicti, officiales nobilis viri Comitum Marcoaldi, dicta L. procurante, ipsam G. à jamdicto cœnobio ejecerunt. Vnde procurator C. ejusdem G. electionem, quæ de ipsa facta fuerat, petiit confirmari. Nuntius verò L. prædictæ proposuit ex adverso quod cum major & sanior pars personarum ad quas pertinebat electio in ipsam L. voto unanimi convenissent, ne prænominata G. quæ se sibi adversariam opposuerat, prætextu qualis qualis nominationis ipsius in præjudicium ejusdem aliquid attentaret, ad venerabilem fratrem nostrum Maguntinensem Archiepiscopum apostolicæ sedis Legatum, suspectum habens diocesanum pro eo quod erat ipsius G. consanguineus & manifestus adiutor, vocem appellationis emisit. Cùmque partes postmodum in arbitros convenissent, arbitris ipsis gratia diocesani jamdicti ad arbitrium debitum procedere non curantibus, dicta L. sedem apostolicam appellavit. Cujus appellatione contempta, dicta G. administrationi abbatissæ fulta potentia brachij secularis temerè se ingessit. Vnde

Tom. II.

ipsius L. nuntius causam personis suspicione carentibus petiit delegari. Quare venerabili fratri nostro Basiliensi Episcopo & dilectis filiis de Novocastro & de Parisius Abbatibus causam ipsam sub certa forma duximus committendam. Partibus igitur in præsentia præfati Basiliensis Episcopi & Abbatis de Parisius ac F. Præpositi de Trutinhusen, cui Abbas de Castronovo vices suas, sententia tamen sibi reservata, commiserat, constitutis, & utra illarum prius deberet proponere contendentibus, tandem interlocuti fuerunt iudices antedicti præfatam L. primò debere suam proponere quæstionem, utpote quæ actoris personam gerere videbatur. A quorum sententia dicta G. ad sedem apostolicam appellavit. Et licet præfatus Basiliensis Episcopus ejusdem appellationi duxerit deferendum, dicti tamen Abbas de Parisius & Præpositus eandem frivolum reputantes, & attendentes quod secundum formam rescripti procedere poterant sine ipso, testes ab L. sæpèdicta productos, altera parte absente per contumaciam, receperunt; quorum depositionibus dicti Abbates diligenter inspectis, pro eadem L. sententiam proferentes, tam electionem quæ de præfata G. facta extiterat, quam confirmationem diocesani superius nominati penitus irritarunt; à quorum sententia non fuit à parte altera provocatum. Nuper autem cum procuratores partium ad nostram præsentiam accessissent, procurator ipsius G. interlocutoriam à præfatis iudicibus promulgatam conatus est multipliciter impugnarè, inter cetera præcipuè allegando quod eum dictus Abbas de Castronovo vices suas alij commississet, licet potuerat ad sedem apostolicam provocari. Nos igitur iis & aliis quæ fuere proposita coram nobis plenius intellectis, & inspecto nihilominus processu iudicum prædictorum, attendentes appellationem ipsam, qua provocatum fuit ab interlocutoria tamquam iniqua, frivolum extitisse, cum absque dubio rectè interlocuti fuerint tres iudices memorati, licet unus appellationi duxerit deferendum, & quod Abbas de Castronovo, quamvis præfato Præposito commiserit vices suas, tamen non totam jurisdictionem suam commisit eidem, sicut apparet ex eo quod diffinitivam postmodum unà cum collega suo sententiam promulgavit, unde si à subdelegato appellandum fuisset, non ad nos sed ad eundem Abbatem debuerat appellari, appellatione hujusmodi non obstante, tam interlocutoriam quam

BBbbb